

Обычаятъ изискува да поздравявами оногова, който кихне, а той да благодарява; нъ трѣба да правимъ това поздравленіе съ едно легко поклоненіе.

Благонравіето изискува да ся сѣкнемъ съ кърпата си, а не съ рѣка или съ прѣсти.

Подсмърчаніето е нетърнимъ порокъ; трѣба да отбѣгнувами отъ него, колкото е възможно.

Майкитѣ сж длѣжни да обѣрватъ често носѣтъ на дѣцата си за да не имъ текжтъ съполитѣ и да влизатъ въ устата имъ.

IX.

За устата, устнитѣ, зѣбитѣ и языкатъ.

Трѣба да държимъ устата си съ голѣма чистота и въ естественіятъ имъ образъ. Безъ нужда да не ги отварямы, да не нж мързи да ги миемъ сѣкоя сутрина съ вода и да не гуждами вътрѣ нищо, кое-то може ги увонѣ или умърси.

Много пжти, кога ѣджтъ, дѣцата си пълнжтъ устата до толкова, щото не можтъ да си отдѣхнжтъ; това е злонравенъ обычай и вредителенъ на здравіето.

Явно е, че дѣцата си повреждатъ устнитѣ, като ги хапжтъ съ зѣби, или като ги кривжтъ, като ги дигатъ много, като ги дърпжтъ или човъркатъ съ прѣститѣ си.

Не трѣба да си растворяме устнитѣ до толкова, щото да ни сж виджтъ зѣбитѣ, нъ трѣба да ги държимъ въ естественото имъ положеніе.

Много дѣца си повреждатъ зѣбитѣ, или защото ги не мыжтъ и не чистжтъ, или защото ги чистжтъ съ вредителни нѣща, или защото ѣджтъ и дѣвчжтъ нѣща, които можтъ да ги почърнжтъ, или повреджтъ, или защото ваджтъ съ тѣхъ гвоздѣи, или защото чупжтъ